ఆంధ్రపత్రిక ★ సారస్వతానుబంధం

1951 సం॥ ఆగస్టు 12-వ తేదీ, ఆదివారము

యావద్భారత పోటీలో బహుమతి పొందిన ఎనిమిదవ కథ

పిరికితనం

రచన: శ్రీ ఆర్. వేణుగోపాలరెడ్డి

మాలో, ఎవరో, ధైర్యాన్ని గురించి ప్రస్తావించాడు. ఇక చూసుకోండి వడిగళ్ల వర్షం ప్రారంభమైంది. తన పూర్వాశ్రమ విశేషాలతో వ్యంగ్య డబ్బాయింపులతో వటంలో ఒక్కటుణం కూడ వృధా పోనియ్యని మేజర్ గారు తిరిగి మా మీద దాడి ప్రారంభించారు. తాయన అనుభవాలు వినీవినీ, మాకు విసిగెత్తి పోయినప్పటికీ జానిని ఆపే దమ్ములు మాలో ఒక్కరికీ లేవు.

కాని యీ రోజున మాత్రం, తలకని తలంపుగా మేజర్ గారి వాక్ప్రవాహానికి అంతరాయం వచ్చింది. ఎప్పుడూ మౌనంగా ఉండే డాక్టరు గారు అడ్డు తగిలారు. మేజర్ గారు కూటాత్తుగా వచ్చిన యీ అంతరాయానికి అప్రతిభుడై, కోపంవచ్చి విరవిరలాడుతూ కూర్చొన్నారు.

డాక్టరుగారు తన మామూలు ధోరణిలో బహుమెమ్మదిగా ఇట్లా అన్నారు:

కథమన్నా స్త్రీ గల మేజర్ గారి ప్రసంగానికి అడ్డు వచ్చినందుకు నేను నిజంగా ఎంతో విచారిస్తున్నా. అయితే ఇటువంటి ధైర్యసాహసాలు, శౌర్యాలన్నిటిని అంతిమలక్ష్యంగా నిజమని విశ్వసించకలేను. ప్రపంచంలో అసలు సంపూర్ణంగా ధైర్యవంతుడనే వాడు ఒక్కడూ లేడు. ప్రతివాడికీ ఎక్కడో ఒక చోట తాళుకు తప్పకుండా ఉంటుంది. ధైర్యం, పిరికితనం అన్నవి పరిస్థితులమీద ఆధారపడి నటువంటివి మాత్రమే.

నేను డాక్టరు వృత్తిలో ప్రవేశించిన మొదటిరోజులలో ఒక ఘటన జరిగింది. ఆ విషయాన్ని మీకు చెప్పదలచుకున్నాను. ఇప్పుడు నేను చెప్పబోయేది జాన్ అనే ఒక వ్యక్తి నిగురించి. అతడు ఒక రోజున, తాలు గేండ్ల కయస్సు గల తన కొడుకును వెంటబెట్టుకొని నా వద్దకు వచ్చాడు. ఈ జాన్ కుంటి ఒడ్డూ పొడుగైనవుడికి. ప్రపంచమంతా అతడి కం. చాలా ఆరోగ్యకరుడుగా ఉన్నట్లు కనిపించాడు. ఇటువంటి జాన్ డాక్టరుమైన నాదగ్గరకు ఎందుకు వచ్చాడా అని ఆశ్చర్యపోయి, కుతూహలమైనా ఆసక్తిగా ఉన్న నేనాయన కుర్రవాడివంక చూశాను. కాని జాను కూడా నుంచి ఆరోగ్యంగానే ఉన్నాడు.

'డాక్టరుగారు' నేను మీ దగ్గర కొచ్చింది మీయిద్దరినిగురించిను. నేను పూర్తిగా పిరికివాడిని డాక్టరుబాబూ! పిరికితనం నా నరనరాలలోను జీర్ణించుకొని పోయింది. నేను ఎంత పిరికి వాణ్ణంటే ... అతని మాటలు నన్ను పూర్తిగా ఆశ్చర్య చకితుణ్ణి చేసినాయి. అతడు చెప్పేదాన్ని ఏమీ నేను నమ్మలేక పోయాను.

ఆ మాటలకు అడ్డువస్తూ, 'ఏమిటి! ఏమిటి మీరు చెప్పేది? అని అన్నా. అతడు కుక్కిమాసంతోను, జాలి మాటుతోను యిట్లా అన్నాడు. అవును డాక్టరుగారు నేను పట్టి పిరికివాణ్ని. నా ఆకారం అట్లాగనిపించక పోయినప్పటికీ పిరికితనం నాలోపూర్తిగా జీర్ణించుకొని పోయింది. పసితనం నుంచి నేను పట్టి పిరికి వందని. చీకటి అంటే నాకు మహాభయంగా ఉండేది. ఉడుములు, పెరుగులు అంటే నాకు చచ్చేటంత భయం. కొంచెం ధీరమైన మనిషి ఎవరు కనిపించినా నా గుండెల్లో రైళ్లు పరుగెత్తేవి. ఇంకెందుకు మామూలు పిల్లలు, కుర్రవాళ్లుకూడ నేను ఆడికి పోయే వాడిని. నాతోటి ఇతర పిల్లలు పోట్లాడు కోవటంగాని, కొట్లాడుకోవటం కాని నేను చూడలేక పోయేవాడిని. వెర్రులు కనుపించినా, బాధపడుతున్నవారు కనుపించినా భయంతో రాత్రి నాకు నిద్రకలలు వచ్చేవి.

వీళ్ళు వస్తున్నారోయ్ ఈ భయాన్ని తంతుమన్నాటానికి ప్రయత్నం చేస్తూ వచ్చాను. పిరికివాడు ఉండటం అంటే ఎంత ఘోరమో నాకు తెలుసు. ఈ పిరికితనమే అవస్థనుంచి బయటపడటానికి నా సర్వశక్తులూ వినియోగించి కృషి చేశాను. నెమ్మది నెమ్మదిగా నేను కొంతవరకు కోలుకోగలిగాను.

అప్పుడు నేను పెళ్ళి చేసుకున్నా. నా భార్య చాలామంచిది. కొంత పొసుగుగలది కొంత ఉన్నాయం కొంత ఉద్దీప్తి అనులో కనుపిస్తూ ఉంటాయి. అప్పుడప్పుడు ఆమెతో నాకు గుండె ధైర్యంతక్కువని అంటూవుండేవాడిని. ఆ మాటకు ఆమె అతిచులకనగా తోసి వేస్తూ, మీరేమండీ మీ కంటే ధైర్యం గల వాళ్లెవరున్నారు. అని నన్ను ఉత్సాహపరిచేది. ఆమె నాకు ఎంతో మంచిదనూ, నంతో మనూరలిగిస్తూ, నా భయాన్ని మరచిపోయేటట్లు చేసింది. ఈ విధంగా నేను ఒక కొత్తవ్యక్తి నయ్యాను.

"ఇట్లా వుండగా ఒకనాడు ఒక దుర్భరమైన సంఘటన జరిగింది. ఒక రోజు సాయంకాలం నేను పిల్లవాడిని తీసుకుని షికారు వెళ్లాను. ఇంటికి వెళ్ళేసరికి ఇల్లంతా నిశ్శబ్దంగా ఉంది. ఇట్లా ఎప్పుడూ వుండేదికాదు. ఆశ్చర్యంతో నేను లోపలికి వెళ్లి నలుమూలలా చూశా. ఉన్న ముగ్గురు నౌకర్లలోను ఒక్కడు కూడ కనుపించలేదు. నా భార్య మంచంమీద నిద్రపోతున్నట్టుగా పడివుంది. నేను పక్కనే ఉద్రేకాన్ని అణచుకొంటు న్నట్టుగా గుటకవేసి, సమూధానం చెప్పటం ప్రారంభించాడు. అతని స్వరం వినగానే నేను తిగ్భ్రాంతుణ్ణయ్యాను. ఇంతటి ప్రభ్యోండమైన వ్యక్తికి, గొంతు చాలపిలగా ఉండటం నా కాశ్చర్యమైంది. ఆవ్వరం కీడు మంటూ ఆడంగిరికిగా ఉంది.

'డాక్టరుగారు' నేను మీ దగ్గర కొచ్చింది మీయిద్దరినిగురించిను. నేను పూర్తిగా పిరికివాడిని డాక్టరుబాబూ! పిరికితనం నా నరనరాలలోను జీర్ణించుకొని పోయింది. నేను ఎంత పిరికి వాణ్ణంటే ... అతని మాటలు నన్ను పూర్తిగా ఆశ్చర్య చకితుణ్ణి చేసినాయి. అతడు చెప్పేదాన్ని ఏమీ నేను నమ్మలేక పోయాను.

ఆ మాటలకు అడ్డువస్తూ, 'ఏమిటి! ఏమిటి మీరు చెప్పేది? అని అన్నా. అతడు కుక్కిమాసంతోను, జాలి మాటుతోను యిట్లా అన్నాడు. అవును డాక్టరుగారు నేను పట్టి పిరికి వ